

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Terezy Kučerové ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Kandalcem, Ph.D., LL.M.
sídlem Moravské náměstí 629/4, Brno,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2018, č. j. 12791/18/5200-10422-709598

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 21. 5. 2018 ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště v Týně nad Vltavou (dále jen „správce daně“) na daň z příjmů fyzických ze dne 2. 10. 2017, č. j. 1983328/17/2215-51524-303756. Platebním výměrem Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

byla podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) a podle § 139, § 147 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) vyměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016 ve výši 1 996 976 Kč.

2. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti shora uvedenému platebnímu výměru a tento byl potvrzen. Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal skutkový stav a uvedl, že správci daně vznikla pochybnost ohledně správné výše solidární daně, neboť žalobce v přiznání k dani z příjmů fyzických osob (dále jen „daňové přiznání“) za rok 2016 uvedl solidární daň ve výši 0 Kč, přitom však deklaroval dílčí základ daně dle § 7 ZDP ve výši 29 828 146 Kč. Správce daně následně výzvou upozornil žalobce, že jeho postup při výpočtu solidárního zvýšení daně ve smyslu § 16a ZDP nebyl správný. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že solidární zvýšení daně se vypočítává z kladného součtu příjmů dle § 6 ZDP a dílčího základu daně dle § 7 ZDP bez odečtu položek uvedených v § 15 a § 34 ZDP. Při výpočtu solidární daně nelze aplikovat odčitatelné položky, tedy daňovou ztrátu, ledaže by tato ztráta vznikla v předmětném zdaňovacím období, což však nebyl případ žalobce. Ztrátu za předcházející zdaňovací období lze uplatnit pouze při zjišťování výše základu daně, ze kterého se po odečtení daňové ztráty zjišťuje daň dle § 16 ZDP. Tuto ztrátu však již nelze uplatnit při výpočtu solidární daně.
3. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí i platebního výměru. V podané žalobě konstatuje, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávného právního posouzení a nesouhlasí s následujícím tvrzením žalovaného: *„nelze při výpočtu solidární daně aplikovat odčitatelné položky. Při výpočtu solidární daně se uplatní pouze ztráta ze samostatné činnosti, jež vznikla v předmětném zdaňovacím období“*.
4. Tento citovaný názor žalovaného považuje žalobce za nesprávný, neboť jednoznačně nevyplývá z textu ZDP ani z jiného právního předpisu. Žalobce zastává názor, že solidární daň se vypočte až ze skutečného nadlimitního zisku a ještě před zjištěním tohoto zisku je možné od základu daně odečíst daňovou ztrátu ze samostatné činnosti dle § 34 ZDP. Tento výklad žalovaný odmítl, přitom přesvědčivým způsobem nevysvětlil důvod odmítnutí, ani z jakého ustanovení zákona plyne, že odčitatelné položky nelze při výpočtu solidární daně aplikovat. Je-li dle žalobce možný dvojí výklad textu zákona, měla by být aplikována zásada *in dubio pro libertate*.
5. Podle žalobce jsou závěry žalovaného odrazem nepochopení smyslu právní normy a předmětná ustanovení je potřeba podrobit nejen jazykovému výkladu, ale rovněž dalším výkladovým zásadám ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97. Solidárním zvýšením daně mají být zatíženy osoby mimořádně bohaté a předmětem této daně mají být nadlimitní příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, z podnikání a z jiné samostatné činnosti. V případě žalobce byly vyšší příjmy dosažené ve zdaňovacím období roku 2016 odrazem předcházejícího období, v němž byla naopak vykázána ztráta, která byla právě až v roce 2016 dorovnána příjmem, a proto zde požadavek na solidaritu nedává smysl.
6. Žalobce konstatuje, že daň nesmí být diskriminační, v rozporu s ústavním principem akcesorické i neakcesorické rovnosti.
7. Ekonomického úspěchu zatím žalobce nedosáhl, neboť v roce 2016 svými příjmy pouze dorovnal ztrátu z předcházejícího roku. Není tudíž povinen platit daň z příjmu a požadavek na platbu solidární daně vede ke rdousícímu efektu takového zdanění. Tato Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

skutečnost je pak v rozporu s nálezem Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 29/08.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že s žalobními námitkami nesouhlasí. Zásada *in dubio pro libertate* je dle žalovaného použitelná pouze za situace, kdy proti sobě stojí srovnatelně přesvědčivé výkladové alternativy aplikovaného právního předpisu. Podle žalovaného je jazykový výklad § 16a ZDP jednoznačný, když se solidární zvýšení daně se vypočte z kladného součtu příjmů zahrnutých do dílčího základu daně dle § 6 ZDP a do dílčího základu daně podle § 7 ZDP za předmětné zdaňovací období, a to bez snížení o nezdanitelné části základu daně ve smyslu § 15 ZDP a bez snížení o odpočitatelné položky od základu daně dle § 34 ZDP. Při výpočtu daně podle § 16 ZDP lze uplatnit snížení základu daně o ztrátu z předchozích let, při výpočtu solidární daně se již snížení neaplikuje. Výjimku představuje pouze ztráta ze samostatné činnosti vzniklá v příslušném zdaňovacím období. Za příslušné zdaňovací období žalobce vykázal podíl společníka veřejné obchodní společnosti na zisku v celkové výši 29 828 146 Kč, který je dílčím základem daně ze samostatné činnosti dle § 7 ZDP. Tato částka převyšuje 48 násobek průměrné mzdy, který pro rok 2016 činil částku 1 296 288 Kč a žalobce tak byl povinen zvýšit daň z příjmů fyzických osob o solidární zvýšení daně podle § 16a ZDP, jelikož v předmětném zdaňovacím období žalobce dosáhl nadlimitních příjmů. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce o rdousícím efektu stanovené solidární daně, neboť ten by nastal pouze v případě nepřiměřené výše daně s konfiskačními dopady v majetkové sféře daňového subjektu. Žalovaný uzavřel, že způsob výpočtu solidárního zvýšení daně je opřen o jednoznačné znění § 16a ZDP a navrhl zamítnutí žaloby.

Právní názor soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud rozhodl ve věci bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s takovým postupem vyslovili účastníci řízení souhlas.
10. Žaloba není důvodná.
11. Ze spisu soud zjistil, že dne 3. 7. 2017 bylo správci daně doručeno řádně vyplněné přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016. Při přezkoumání údajů uvedených v daňovém přiznání vznikly správci daně pochybnosti o správnosti údajů a výše vyčíslené daně, především pak ve vztahu k výši solidární daně, kterou žalobce uvedl v nulové výši. Správce daně vyzval žalobce k odstranění pochybností a v odpovědi žalobce nebyly tyto pochybnosti odstraněny. Sdělením č. j. 1902430/17/2215-51524-303756 ze dne 8. 9. 2017 správce daně seznámil žalobce s výsledkem postupu k odstranění pochybností. Žalobce na sdělení reagoval vyjádřením ze dne 26. 9. 2017, přičemž nebylo navrženo provedení žádného důkazu, který by mohl ovlivnit výsledek postupu k odstranění pochybností. Správce daně tudíž přistoupil k vyměření daňové povinnosti na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016.
12. Předmětem sporu je výklad § 16a ZDP o solidárním zvýšení daně. Ten ve svém prvním odstavci uvádí, že *při výpočtu podle § 16 se daň zvýší o solidární zvýšení daně*. Podle druhého odstavce činí solidární zvýšení daně 7 % z kladného rozdílu mezi a) *součtem příjmů*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

zahrnovaných do dílčího základu daně podle § 6 a dílčího základu daně podle § 7 v příslušném zdaňovacím období a b) 48násobku průměrné měsíční mzdy stanovené podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení. Jinými slovy přesáhne-li příjem, který je součástí dílčího základu daně podle § 6 ZDP a dílčího základu daně podle § 7 ZDP 48 násobek průměrné mzdy stanovené příslušným právním předpisem, pak je daňový subjekt povinen zvýšit výslednou daň z příjmů vypočtenou postupem podle § 16 o 7 % solidární daně, jejíž výpočet je uveden v § 16a odst. 2 ZDP. Ustanovení § 16a odst. 3 pak reaguje na situaci, kdy poplatník vykáže v příslušném zdaňovacím období ztrátu ze samostatné činnosti, a to tak, že vykáže-li poplatník u příjmů ze samostatné činnosti daňovou ztrátu, lze o ni pro účely odstavce 2 písm. a) snížit příjmy zahrnované do dílčího základu daně podle § 6.

13. Podle žalobce součet příjmů zahrnovaných do dílčího základu daně podle § 6 ZDP a dílčího základu daně podle § 7 ZDP je možno pro účely výpočtu solidárního zvýšení daně snížit o daňovou ztrátu vykázanou v předcházejícím zdaňovacím období. Dle žalobce se solidární daň má vypočítat až ze skutečného nadlimitního zisku, tedy ještě před zjištěním takového zisku je možné od základu daně odečíst daňovou ztrátu podle § 34 ZDP. Žalovaný naopak zastává opačný názor, a to, že pro výpočet solidární daně není daňová ztráta vykázaná v předcházejícím zdaňovacím období relevantní, neboť součet příjmů zahrnovaných do dílčích základů daně podle § 6 a § 7 ZDP není možné o takovou daňovou ztrátu snížit. Jedinou výjimku připuštěnou zákonem představuje daňová ztráta, která by vznikla v příslušném zdaňovacím období. Solidární daň tudíž nemá povinnost platit poplatník, který vykáže ze samostatné činnosti podle § 7 ZDP ztrátu, po jejímž započtení k příjmům ze závislé činnosti nedosáhne hranice pro solidární zvýšení.
14. Podle žalobce však žalovaný přesvědčivým způsobem nevysvětlil, z které části textu zákona o daních z příjmů má plynout závěr, že odčitatelné položky nelze uplatnit při výpočtu solidární daně. V takovém případě má být aplikována zásada *in dubio pro libertate*, neboť vedle sebe stojí dva rovnocenné názory na výpočet solidárního zvýšení daně. Podle krajského soudu je žalobní námitka nedůvodná, neboť soud má za to, že jak jazykový, tak i teleologický výklad ustanovení § 16a svědčí o správném závěru žalovaného z níže popsaných důvodů.
15. Solidární zvýšení daně bylo včleněno do zákona o daních z příjmů zákonem č. 500/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013. Důvodová zpráva k tomuto zákonu a ve vztahu k institutu solidárního zvýšení daně uvádí: „Pro roky 2013 až 2015 se navrhuje u poplatníků, kteří mají příjmy nad stropy sociálního pojištění, zavést solidární zvýšení daně ve výši 7 % z nadlimitního příjmu, tj. příjmů dosahovaných ze závislé činnosti a funkčních požitků a z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti, pokud přesáhnou 48násobek průměrné mzdy. V daném případě se nejedná o zavedení dalšího daňového pásma pro daň z příjmů fyzických osob. V odstavci 1 je stanoveno, že při výpočtu podle § 16 se daň zvýší o solidární zvýšení daně. To znamená, že součástí výpočtu podle § 16 není pouze součin základu daně a sazby daně, ale v případě, kdy poplatník dosahuje nadlimitního příjmu, tak je součástí tohoto výpočtu rovněž zvýšení daně o solidární zvýšení daně. Tato skutečnost následně vede k tomu, že lze uplatnit slevy a daňové zvýhodnění také na solidární zvýšení daně, jelikož v důsledku odstavce 1 je nutné pod pojmem „daň vypočtená podle § 16“ spatřovat i ono solidární zvýšení daně. Tj. v případě aplikace paragrafu § 35, 35a, 35b, 35ba a § 35c se bude používat daň vypočtená podle § 16, která v sobě obsahuje zvýšení podle § 16a.“ Nadlimitní příjem byl stanoven jako příjem přesahující zákonem určenou hranici 48 násobku průměrné mzdy. Novelizací zákona o daních z příjmů zákonem č. 267/2014 Sb. bylo umožněno snížit příjmy zahrnované do dílčího Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

základu daně podle § 6 ZDP o daňovou ztrátu ze samostatné činnosti (§ 16a odst. 3 ZDP). Toto řešení je souladné s úmyslem zákonodárce a se samotným smyslem solidárního zvýšení daně, neboť jistě nebylo žádoucí zatěžovat daňové subjekty, které navzdory vysokým příjmům ze závislé činnosti ve skutečnosti nadlimitních příjmů nedosahovaly právě kvůli ztrátám ze samostatné výdělečné činnosti vykázaným v předmětném zdaňovacím období. Je však potřeba zohlednit, že položky uvedené výše v důvodové zprávě v § 35, 35a, 35b, 35ba a 35c představují tzv. slevy na dani a daňové zvýhodnění, které může poplatník odečítat přímo od daňové povinnosti, a tyto položky nikterak nemodifikují výpočet základu daně, který je pevně stanoven v § 16 ZDP. Je-li tedy splněna podmínka pro solidární zvýšení daně, je daň z příjmů fyzických osob vypočtená podle § 16 ZDP zvýšená o solidární zvýšení daně a slevy na dani lze uplatnit k celkové daňové povinnosti, tedy k dani z příjmů fyzických osob zvýšené o solidární zvýšení daně.

16. Solidární zvýšení daně má svůj význam v situacích, kdy poplatník daně v předmětném zúčtovacím období dosáhne nadlimitních příjmů, tudíž mu ze zákona plyne povinnost daň vypočtenou podle § 16 ZDP zvýšit o solidární daň, která činí 7 % z kladného rozdílu mezi součtem příjmů zahrnovaných do dílčích základů daně podle § 6 a § 7 ZDP a 48 násobkem průměrné mzdy stanovené dle příslušného právního předpisu. Vzhledem k tomu, že solidární zvýšení daně se vztahuje pouze na příjmy dosažené v předmětném zdaňovacím období, resp. na příjmy zahrnované do dílčího základu daně podle § 6 ZDP a do dílčího základu daně podle § 7 téhož zákona, nelze uplatnit daňovou ztrátu vykázanou v předcházejícím zdaňovacím období.
17. Solidární zvýšení daně má dopadat na poplatníky, kteří dosáhnou pro příslušné zdaňovací období nadlimitních příjmů (příjmů vyšších, než je 48 násobek průměrné mzdy stanovené podle příslušného zákona) a představuje tak do určité míry progresivní zdanění. Konečná daňová povinnost se vypočte jako součet daně vypočítané podle § 16, tedy 15 % ze základu daně sníženého o nezdánitelnou část základu daně a o odčitatelné položky od základu daně, a daně z titulu solidárního zvýšení. Solidární zvýšení daně tak stojí mimo samotnou daň z příjmů fyzických osob a ve své podstatě je na této dani z příjmů nezávislé, neboť se váže přímo k dosaženým příjmům zahrnovaným do dílčích základů daně podle § 6 a 7 ZDP.
18. Solidární zvýšení daně tak jednoduše řečeno dopadá pouze na takové poplatníky, kteří v příslušném zdaňovacím období dosáhli nadlimitních příjmů. Pokud v konkrétním zdaňovacím období poplatník vykáže ztrátu ze samostatné činnosti, je mu umožněno započíst daňovou ztrátu s příjmy ze závislé činnosti, a pokud výsledná částka nedosáhne výše 48 násobku průměrné mzdy, na poplatníka se solidární zvýšení daně v tomto konkrétním zdaňovacím období nebude vztahovat. Solidární daň tak reflektuje aktuální majetkovou resp. příjmovou situaci poplatníka v konkrétním zdaňovacím období. Vykáže-li poplatník u příjmů ze samostatné činnosti daňovou ztrátu, lze o ni snížit příjmy zahrnované do dílčího základu daně podle § 6 ZDP. Musí se jednat o aktuální ztrátu ze samostatné činnosti za daný kalendářní rok, nikoliv o ztrátu vzniklou v dřívějším zdaňovacím období, kterou lze podle § 34 odst. 1 ZDP využít jako položku odčitatelnou od úhrnu dílčích základů daně z příjmů dle § 7 až § 10 ZDP po dobu 5 následujících zdaňovacích období. Nelze tudíž souhlasit s tvrzením žalobce uvedeným v žalobním bodě Ad 2) že ekonomická úspěšnost není dána izolovaně tím, že v konkrétním kalendářním roce žalobce dosáhl vyšších příjmů, přičemž příjmy byly pouze odrazem předchozího období, v němž byla naopak vykázána ztráta. V rozporu s tímto tvrzením totiž stojí samotný princip solidárního zvýšení daně, neboť toto zvýšení dopadá na poplatníka právě Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

v období jeho ekonomické prosperity. Dosáhne-li poplatník v daném zdaňovacím období takových příjmů, které jsou ve svém úhrnu vyšší než 48 násobek průměrné mzdy, je poplatník zatížen navíc ještě tímto solidárním zvýšením daně. Naopak vykáže-li v předmětném zdaňovacím období poplatník daňovou ztrátu ze samostatné činnosti, může o tuto ztrátu snížit dílčí základ daně podle § 6 ZDP a pokud po započtení daňové ztráty je součet příjmů zahrnovaných do dílčích základů daně podle § 6 a § 7 ZDP nižší než 48 násobek průměrné mzdy, solidární zvýšení daně se nebude v tomto konkrétním zdaňovacím období na poplatníka vztahovat. Z formulace ustanovení § 16a je zřejmý jednoznačný úmysl zákonodárce upravit solidární zvýšení daně takovým způsobem, aby byli poplatníci „zatěžováni“ pouze v těch zdaňovacích obdobích, v nichž vykáží nadlimitní příjmy.

19. Daňovou ztrátu za předcházející zdaňovací období ve smyslu § 34 ZDP jako položku odčitatelnou od základu daně lze uplatnit pro snížení základu daně, u kterého se vypočte daň podle § 16 ZDP. To učinil i žalobce a v souladu s § 34 ZDP uplatnil ztrátu vzniklou a vyměřenou za předcházející zdaňovací období ve výši 29 049 199 Kč tak, že o ni snížil základ daně z příjmů fyzických osob. Výpočet solidárního zvýšení daně dle § 16a odst. 2 a 3 ZDP však neumožňuje uplatnit ztrátu z předcházejícího období, což jednoznačně vyplývá z jazykové, logické, systematické a především teleologické metody výkladu ustanovení § 16a ZDP (viz. důvodová zpráva k zákonu č. 500/2015 Sb. a č. 267/2014 Sb.).
20. Výpočet solidárního zvýšení daně je obsažen v ustanovení § 16a odst. 2 ZDP a nikoliv v odstavci 1. První odstavec § 16a ZDP vymezuje solidární zvýšení daně jako samostatně stojící daňové zatížení vedle daně z příjmů fyzických osob, které nastupuje až za splnění zákonné podmínky, spočívající v tom, že součet příjmů zahrnovaných do dílčích základů daně podle § 6 a § 7 ZDP za předmětné zdaňovací období překročí 48 násobek průměrné mzdy stanovené příslušným právním předpisem.
21. Za daňovou ztrátu, o kterou je možné snížit příjmy zahrnované do dílčího základu daně podle § 6 ZDP ve smyslu ustanovení § 16a odst. 3 ZDP, je třeba považovat pouze daňovou ztrátu vykázanou u příjmů ze samostatné činnosti v příslušném zdaňovacím období a nikoliv ve zdaňovacím období předcházejícím. O daňovou ztrátu vykázanou v předcházejícím zdaňovacím období je možné snížit základ daně ve smyslu § 16 ZDP.
22. Na základě výše uvedeného tak nelze považovat vyměřenou solidární daň za diskriminační, nebo mající rdousící efekt v majetkové sféře žalobce. Solidární zvýšení daně soud nepovažuje za diskriminační z výše popsaných důvodů, neboť v úmyslu zákonodárce je možné spatřovat zatížení touto daňovou povinností pouze těch subjektů, resp. daňových poplatníků, kteří v předmětném zdaňovacím období vykáží nadlimitní příjmy. Naopak za situace, kdy v předmětném zdaňovacím období poplatníci vykáží daňovou ztrátu, zákon jim umožňuje zbavit se daňové povinnosti stanovené formou solidární daně snížením dílčího základu daně u příjmů ze závislé činnosti o tuto vykázanou daňovou ztrátu. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 18/15 nelze považovat za diskriminační skutečnost, že vyšší příjmy daňových poplatníků mohou podléhat i vyšším daňovým sazbám. Ústavní soud v této souvislosti učinil závěr, že: „Obecně lze akceptovat, že vyšší příjmy daňových poplatníků vedou k odlišnému zacházení např. v podobě vyšších daňových sazeb. V opačném případě by bylo protiústavní jakékoliv progresivní zdanění. Avšak i v těchto případech musí odlišnost zacházení korespondovat právě míře odlišnosti posuzovaných subjektů, tj. typicky právě rozdílu ve výši příjmů. U progresivního zdanění (též v podobě např.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

tzv. solidárního zvýšení daně podle § 16a zákona o daních z příjmů) se tak vyšší sazbou zdaňují pouze ty příjmy, které určitou hranici přesahují, čímž je zajištěna právě rovnost zacházení v rámci určitého daňového pásma (shodné zdanění do určité výše příjmů), a naopak je umožněno odlišné zdanění ve vztahu k těm příjmům, které představují onu rozdílnost posuzovaných subjektů (tj. např. odlišná daňová sazba pro příjmy přesahující určitou hranici).“

23. Ke tvrzení žalobce o rdousícím efektu zdanění solidárním zvýšením daně krajský soud konstatuje, že žalobce nepředložil žádný důkaz o tom, že by vyměřená daňová povinnost pro žalobce znamenala nepřiměřený zásah do jeho majetkové substance, nebo že by povaha této daně byla konfiskační. Hmotněprávní úprava solidárního zvýšení daně zakotvená v § 16a ZDP je čistě v diskreci zákonodárce a posouzení vhodnosti či přiměřenosti stanovené výše solidárního zvýšení daně není v kompetenci krajského soudu. Krajský soud má za to, že sedmiprocentní solidární zvýšení daně není disproporcionální a nemá tudíž rdousící efekt. Konfiskační a škrtící efekt této daně by bylo možno spatřovat, pokud by svou výší omezovala poplatníka v jeho dispozici s majetkem. Takový efekt sedmiprocentní solidárního zvýšení daně nemá.
24. Závěrem krajský soud konstatuje, že neshledal důvod pro žalobcem navrhovaný postup předložit věc Ústavnímu soudu podle Čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, z důvodu protiústavnosti ustanovení § 16a zákona o daních z příjmů.

Závěr a náklady řízení

25. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 26. září 2018

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.